

סוטה כ

במדבר פרק ה

(כד) וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמַּאֲרָרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמַּאֲרָרִים לְמַרְיָם :
 (כה) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאִת וְהִנִּיף אֶת הַמִּנְחָה לְפָנָיו יִקְנֹק וְהִקְרִיב אֶת אֵל הַמִּזְבֵּחַ :
 (כו) וְקִמֵץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֲזִקְרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם :
 (כז) וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם וְהִיְתָה אִם נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמַּאֲרָרִים לְמַרְיָם וְצִבְתָּהּ בְּטָנָה וְנָפְלָה יָרֵכָה וְהִיְתָה הָאִשָּׁה לְאֵלָה בְּקָרֵב עִמָּה :
 (כח) וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְיִטְהַרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרָעָה זָרַע :

ר' שמעון	ר' עקיבא	חכמים	פעולה ראשונה
מקריב מנחתה		משקה	פעולה שנייה
משקה		מקריב מנחתה	דרשה מהמילה "והשקה"
אם הקשה ואחר כך הקריב את מנחתה, כשר בדיעבד	אם נמחקה המגילה ואומרת איני שותה מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא	סדר הפעולות – משקה ואח"כ מקריב	

קושי על ר' עקיבא

ברייתא 2	ברייתא 1	הסתירה
רבי יהודה אומר: כלכוס של ברזל מטילין לתוך פיה, שאם נמחקה מגילה ואמרה איני שותה, מערערין אותה ומשקין אותה בע"כ;	אם נמחקה המגילה ואומרת איני שותה מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא דברי ר' עקיבא	
אמר רבי עקיבא: כלום אנו צריכין אלא לבדוקה, והלא בדוקה ועומדת! אלא, עד שלא קרב הקומץ יכולה לחזור בה, משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה. קושי על הברייתא השנייה עצמה: וליטעמיד, תיקשי לך היא גופה: משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה, והלא בדוקה ועומדת!		
הא דקהדרא בה מחמת בריותא כל מחמת בריותא - כלל כלל לא שתיא - לא מצי הדרא בה.	והא דקהדרא בה מחמת רתיותא מחמת רתיותא - עד שלא קרב הקומץ, דאכתי לא אמחוק מגילה, אי נמי אמחוק מגילה, דשלא כדן עביד כהנים דמחקי - מצי הדרא בה, משקרב הקומץ, דבדן עביד כהנים דמחקי	פתרון הסתירה

עוד סתירה בדברי ר' עקיבא: קשיא דר' עקיבא אדרבי עקיבא, התם אמר מחיקה מעכבא, והכא אמר קומץ מעכב! תירוץ: תרי תנאי ואלביא דר"ע.

שאלה: איבעיא להו: אמרה איני שותה מחמת בריותא, וחזרה ואמרה שותה אני, מהו?

כיון דאמרה איני שותה - טמאה אני קאמרה, או דילמא כיון דאמרה שותה אני וכיון דאחזיק נפשה בטומאה – לא מציא הדרה בה גליא דעתה דמחמת ביעותתא הוא דאמרה?

עוד דין: אמר אבוה דשמואל: צריך שיתן מר לתוך המים; מ"ט: דאמר קרא: מי המרים שמרים כבר.